

Na br. St-1859/2024

TRGOVAČKOM SUDU
U ZAGREBU

Predlagatelj: GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937,
zastupan po punomoćniku Marku Ramljaku, odvjetniku

Dužnik: NOGOMETNI KLUB ZAGREB, Veslačka 1a, OIB: 42653141010

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Vrhovnom sudu Republike Hrvatske

protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl. br. PŽ-3566/2025 od 29.10.2025. godine

1 x (e-komunikacijom)
prilozi

predlagatelja

- Dana 29. listopada 2025. godine Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je rješenje pod posl. br. **PŽ-3566/2025**, kojim je odbijena kao neosnovana Predlagateljeva žalba i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1859/2024-71 od 23. srpnja 2025. godine.

Dana 7. svibnja 2026. godine Predlagatelj je zaprimio predmetno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 29. listopada 2025. godine pod posl.br. PŽ-3566/2025. Time su se stekli uvjeti za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije na strani Predlagatelja.

Prilog:

- Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod PŽ-3566/2025 od 29.10.2025. godine
- Protiv pobijanog drugostupanjskog rješenja Predlagatelj, u otvorenom zakonskom roku iz članka 388. st. 1., u vezi s čl. 400. Zakona o parničnom postupku, („Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, **80/2022**, dalje: ZPP ili Zakon o parničnom postupku) podnosi prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Predlagatelj podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv navedenog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u cijelosti, s obzirom na to da je drugostupanjski sud:

- **prilikom odlučivanja o žalbi počinio osobito teške povrede odredaba parničnog postupka**, i to apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, kao i relativnu bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. ZPP-a, time što je odlučne činjenice utvrdio protivno sadržaju dokaza u spisu te se nije očitovao o ključnim i argumentiranim žalbenim navodima predlagatelja,
- **odstupio od ustaljene sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske**, prema kojoj u situaciji u situaciji kada su razlozi drugostupanjske odluke o odlučnoj činjenici proturječni sadržaju isprava i dokaza u spisu, odnosno kada postoji proturječnost između onoga što se u obrazloženju navodi o sadržaju dokaza i samog sadržaja tih dokaza, takva odluka ne može opstati jer je ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

U konkretnom slučaju sud je o nedokazanosti visine tražbine Nalazom i mišljenjem sudskog vještaka donesenog u sudskom postupku osiguranja u kojem su sudjelovale obje stranke zaključio pogrešno – da postupka ne bi bio proveden uz sudjelovanje Dužnika (a sudjelovao je) i da nisu dostavljeni dokazi o načinu utvrđenja visine (a dostavljeni su uz samo vještačenje!).

Također, sud je unatoč dokazanoj prezaduženosti dužnika, zaključio da postoji iznimka iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona, pri čemu je odlučnu činjenicu izveo na način koji je u **proturječju sadržaju nalaza i mišljenja financijske vještakinje** na koje se poziva. Time je odstupio od standarda procesnog odlučivanja razvijenog u praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prema kojem sudska odluka mora biti utemeljena na dosljednoj i logičnoj ocjeni dokaza sadržanih u spisu.

3) Sukladno navedenom, **postavljaju se pitanja**:

„Je li počinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. Zakona o parničnom postupku (pred drugostupanjskim sudom), u vezi čl. 375. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ako drugostupanjska presuda ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja?“

„Je li počinjena apsolutno bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a ako drugostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da određeni dokazi nisu dostavljeni tijekom prvostupanjskog postupka, a iz stanja spisa proizlazi da su dostavljeni (već u prijedlogu)?“

„Je li ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku kada sud odlučnu činjenicu (postojanje iznimke od prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona) utvrdi na način koji je proturječan sadržaju isprava u spisu (nalazu i mišljenja vještaka) na koje se u obrazloženju poziva?“

„Je li sud obvezan dati razloge o tome zašto ne prihvaća po sudu provedeni nalaz i mišljenje sudskog vještaka?“

Sva četiri pitanja od značaja su za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni iz razloga jer su procesna pravila jamac zakonitog postupanja sudova, a naročito kada obrazloženje proturječi samo sebi na način koji nije spojiv sa načelom vladavine prava.

- 4) U odnosu na postavljena pravna pitanja u ovom predmetu ističe se kako slijedi.

Postavljena pitanja odnose se na standard obrazlaganja drugostupanjske odluke i na granice dopuštenog postupanja suda drugoga stupnja kada odlučnu činjenicu utvrđuje protivno sadržaju dokaza u spisu, odnosno kada se o odlučnim žalbenim navodima ne očituje jasno i određeno.

Postavljena pitanja su od neposredne važnosti za osiguranje jedinstvene primjene procesnog prava (čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP-a te čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a), jer se upravo na pravilnosti i ispitljivosti obrazloženja drugostupanjske odluke zasniva mogućnost učinkovite sudske kontrole i pravna sigurnost stranaka.

Ako drugostupanjski sud u obrazloženju navodi da određeni dokaz nije dostavljen ili da protivnik nije sudjelovao u postupku osiguranja dokaza, a iz stanja spisa proizlazi suprotno, ili ako zaključak o odlučnoj činjenici izvodi protivno sadržaju nalaza i mišljenja vještaka na koje se poziva, tada je riječ o procesnom nedostatku koji nije ograničen na ovaj predmet, već predstavlja obrazac koji će dovesti do neujednačene prakse kao i arbitrarnosti prilikom odlučivanja.

Važnost pitanja dodatno je naglašena time što se u praksi stečajnih postupaka često odlučuje na temelju vjerojatnosti tražbine i postojanja stečajnog razloga, pa o pravilnoj primjeni navedenih procesnih standarda ovisi i sama dostupnost stečajnog postupka kao instrumenta zaštite vjerovnika. U konkretnom slučaju riječ je i o pravilnoj primjeni iznimke od prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. SZ-a, gdje je osobito važno da sud jasno razgraniči što proizlazi iz financijskih izvještaja, a što iz projekcijskih pretpostavki budućeg poslovanja, te da razlozi odluke budu logični, dosljedni i provjerljivi.

Stoga su postavljena pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za ujednačavanje sudske prakse u predmetima u kojima se odlučuje o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka.

- 5) Dodatno, postupanjem drugostupanjskog suda, koji je odlučne činjenice utvrdio protivno sadržaju dokaza u spisu te se nije očitovao o ključnim i argumentiranim žalbenim navodima predlagatelja, povrijeđeno je pravo **na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske**. Naime, sud je zaključak o postojanju iznimke od prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona izveo pozivajući se na financijske pokazatelje iz kojih proizlazi prezaduženost, dok je istodobno prihvatio projekcijski zaključak o budućoj solventnosti bez jasnog i dosljednog obrazloženja.

Takvim postupanjem predlagatelju je uskraćena učinkovita sudska zaštita, jer nije dobio obrazloženu i logički utemeljenu odluku u odnosu na odlučne žalbene navode kojima je ukazivao na proturječnost između nalaza vještakinje i zaključka suda. Time je narušeno i načelo jednakosti oružja kao sastavni dio prava na pravično suđenje, budući da žalbeni postupak nije pružio stvarnu kontrolu pravilnosti prvostupanjske odluke. Posljedično, **došlo je i do povrede prava na pravično suđenje iz članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda**, jer pravičnost postupka pretpostavlja da sud svoju odluku temelji na dosljednoj ocjeni dokaza i da jasno odgovori na odlučne prigovore stranaka.

- 6) Takvo postupanje drugostupanjskog suda ima značenje koje nadilazi okolnosti ovog pojedinačnog predmeta. Ako se prihvati da drugostupanjski sud može odlučnu činjenicu utvrditi protivno sadržaju dokaza u spisu, odnosno da može zanemariti ili pogrešno interpretirati postojanje i sadržaj izvedenih dokaza, a da pritom ne da jasne

i provjerljive razloge o odlučnim žalbenim navodima, tada se dovodi u pitanje sama svrha žalbenog postupka kao mehanizma kontrole zakonitosti i pravilnosti prvostupanjske odluke. Time se otvara prostor neujednačenoj sudskoj praksi u primjeni čl. 354. st. 1. i čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, osobito u predmetima u kojima se odlučuje o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka.

Osobito je važno jasno razgraničiti standard ocjene iznimke od prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona, kako bi bilo nedvojbeno da sud ne može zaključak o postojanju iznimke temeljiti na razlozima koji su u proturječju s financijskim pokazateljima na koje se poziva ili na činjeničnim premisama koje ne proizlaze iz spisa. U suprotnom, pravna sigurnost vjerovnika i ujednačenost primjene stečajnog prava ostaju ovisne o individualnoj procjeni pojedinog vijeća, bez jasnog procesnog standarda koji bi bio obvezujući za sve sudove.

TIJEK POSTUPKA

7) Prvostupanjskim Rješenjem od dana 23. srpnja 2025. godine Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje pod posl.br. St-1859/2024 kojim je:

- u točki I. izreke **odbio prijedlog Predlagatelja radi otvaranja stečajnog** postupka nad Dužnikom,
- u točki II. izreke **razriješio dužnosti privremenog stečajnog upravitelja**, odredio brisanje zabilježbe rješenja o imenovanju privremenog stečajnog upravitelja u registru udruga,
- u točki III. **ukinuo privremenu mjeru radi osiguranja nenovčane tražbine** određene na imovini stečajnog Dužnika pravomoćnim rješenjem ovog suda, broj St-1859/2024 od 23. srpnja 2024. godine.

8) Sud prvog stupnja je u točkama 12 – 18 pobijane odluke dao razloge svoje odluke:

- da Predlagatelj **ne bi učinio vjerojatnim svoju tražbinu**, a time i **aktivnu legitimaciju** da predlaže stečaj
- **da je Dužnik**, sve da je Predlagatelj dokazao svoju aktivnu legitimaciju, temeljem dostavljenog financijskog plana poslovanja, a poglavito zbog postupanja najvećeg vjerovnika koji je dao potporu poslovanja, **dokazao da su ispunjeni uvjeti iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona** (da je dokazana iznimka kod prezaduženosti).

9) U pobijanoj odluci **suda drugog stupnja**, sud je zauzeo slijedeće stajalište o **aktivnoj legitimaciji** (str. 4, t. 14. pobijanog rješenja):

- predlagatelj je **učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine** po osnovi naknade za korištenje tuđe stvari od dužnika kao nepoštenog posjednika (čl. 165. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima). – str. 4., t. 14. pobijanog rješenja
- **nije učinio vjerojatnom visinu prijavljene tražbine** jer da se zakupnina određuje prema visini cijene godišnje satnice, a o kojoj okolnosti da **nije dostavljen dokaz, dok je dostavljeno vještačenje iz postupka osiguranja dokaza u kojem dužnik nije sudjelovao.**

U pobijanoj odluci, po pitanju da li je ostvarena **iznimka od postojanja stečajnog razloga prezaduženosti** (čl. 7. st. 2. SZ-a), drugostupanjski sud je zaključio kako slijedi (sve u t. 16 – 20 pobijane odluke):

- u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom je bio ostvaren razlog dužnikove prezaduženosti (čl. 7. st. 1. SZ-a),
- dužnik je uspio tijekom 2024. godine, nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, restrukturirati svoje poslovanje,
- vještakinja je iznijela mišljenje da je dužnikova imovina u **kratkoročnom i srednjoročnom razdoblju** od pet godina veća od obveza za 441.300,77 EUR, kada će moći ispunjavati obveze.

Slijedom toga, sud drugog stupanje je zaključio **kako bi iznimka bila dokazana**.

Pri tome je drugostupanjski sud iskazao kako je predlagatelj u pravu kada navodi da kod ispitivanja uvjeta za nastavak poslovanja **moraju ući i nedospjele obveze**, ali je zaključio kako **nije uobičajeno sagledavati poslovanje na razdoblja dulja od 10 godina pa da zato cijeni valjanim ocjenu suda drugoga stupnja**.

Zatim drugostupanjski sud ističe kako ocjena postojanja iznimke od prezaduženosti **nije donesena po osnovi dostavljenog razvojnog plana dužnika, već po osnovi financijskih pokazatelja utvrđenih iz godišnjih financijskih izvješća sa** zaključno 31. prosinca 2023., kao i novonastalih okolnosti u 2024. godini do zaključno trenutka izrade nalaza i mišljenja vještakinje financijske struke.

VISINA TRAZBINE

10) Ukratko je sud drugoga stupnja u pogledu **AKTIVNE LEGITIMACIJE** iskazao:

- utvrdio kako nije dokazana visina tražbine jer da **NISU dostavljeni dokazi na okolnost iste visine** (što je suprotno prijedlogu i kasnije dostavljenim dokazima),
- kako je dostavljeno vještvo iz postupka osiguranja dokaza u kojem da **dužnik NIJE SUDJELOVAO**.

Navedeno nije točno.

11) Već uz prijedlog, kao prilog broj 6, kako je i danas zaveden na oglasnoj ploči, **dostavljen je zapisnik** iz predmeta R1-252/2023 Trgovačkog suda u Zagrebu u kojem stoji:

„Za protivnika osiguranja: Šime Stura, odv., prema pun koju predaje u spis uz direktora Luku Kundajica“

Prema tome, drugostupanjska odluka je proturječna kada u obrazloženju o odlučnim činjenicama navodi sasvim suprotno od sadržaja isprava na koje se odnosi. Suprotno utvrđenju drugostupanjskog suda, **dostavljen je dokaz da je Dužnik sudjelovao u postupku osiguranja**.

12) Također, nije točno da predlagatelj ne bi bio dostavio dokaz o tome visini svoje tražbine. Isti je, naime, **dostavio u postupku sudskog osiguranje dokaza izrađen Nalaz i mišljenje vještaka.**

Uz sam Nalaz i mišljenje sudskog vještaka isti je dostavio izvadak iz Zaključka o kriterijima za određivanje zakupnine za poslovni prostor (SI Grada Zagreba 14/2023) na stranici 65 i 93 Nalaza, zatim izvadak iz zbirke kupoprodajnih cijena zakupa poslovnih prostora na str. 62 – 63 i str. 90 -93 Nalaza i konačno Izvadak iz cjenika nogometnog igrališta Savica i Izvadak iz cijena SRC Sopot na stranicama 94 i 95 Nalaza.

Prema tome, dostavljeni su i **dokazi na okolnost visine tražbine**, sastavni su dio zakonito provedenog vještačenja i sud je pogrešno zaključio da nedostaju. Ovo svakako za zatvoreni dio prostora, koji je određen metrima kvadratnim i citiranim Zaključkom o visini zakupnine, koji sam vještak doslovce citira.

13) **U žalbi** koju je podnio protiv prvostupanjskog rješenja predlagatelj navodi, pod točkom 15:

*„Predlagatelj je posljednji put dokaz o tome što je predmet predaje u posjed i osnove za plaćanje naknade, dostavio uz **podnesak od 25.03.2025.** (dan evidencije u sudskom spisu) u kojem je dostavio:*

- o dokaz o tome da je pred sudom **provedeno osiguranje dokaza** u predmetu R1-252/2023, kada je **sudska komisija u prisutnosti Predlagatelja i Dužnika** obišla cijeli kompleks koji je predmet ugovora...

*Pa što je još potrebno dostaviti da se dokaže što je predmet Ugovora o zakupu – to je **utvrdila sudska komisija uz prisutnost ovdje Predlagatelja i Dužnika i dva sudska vještaka.** Sud nije dao nikakve razloge **zašto** postupak drugoga suda uz dva vještaka, na licu mjesta, **ne bi bilo dovoljni dokaz** o tome što je predano u zakup. Zato je pobijana odluka zahvaćena apsolutno bitnim povredama parničnog postupka (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a), kao i pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem.“*

Unatoč navedenome, činjenici da su dokazi o tome predani već uz prijedlog, drugostupanjski sud, u JEDNOJ jedinjoj rečenici kojom ocjenjuje postupak osiguranja dokaza zaključuje kako „ ne bi bio proveden uz prisutnost Dužnika“.

14) **Pitanja** koja su bitna za visinu:

„Je li počinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. Zakona o parničnom postupku (pred drugostupanjskim sudom), u vezi čl. 375. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ako drugostupanjska presuda ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja?“

„Je li počinjenja apsolutno bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354 st. 2. toč. 11. ZPP-a ako drugostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da određeni dokazi nisu dostavljeni tijekom prvostupanjskog postupka, a iz stanja spisa proizlazi da su dostavljeni (već u prijedlogu)?“

„Je li sud obvezan dati razloge o tome zašto ne prihvaća po sudu provedeni nalaz i mišljenje sudskog vještaka?“

Pitanja su važna za ishod spora, jer ako je sud morao prihvatiti Nalaz i mišljenje jer je zakonito proveden, uz sudjelovanje Dužnika, ako su dostavljeni dokazi o visini tražbine, tada takva tražbina jest dokazana i sud bi svakako u tome morao donijeti drugačiju odluku.

- 15) U odnosu na pitanje ističe se da prilikom donošenja pobijane presude drugostupanjski sud nije obrazložio zašto opširni i argumentirani žalbeni navodi predlagatelja glede zaključka o visini nisu osnovani, već je samo paušalno naveo da je prvostupanjski sud pravilno odlučio **navevši pogrešno da bi jedini dokaz bio** Nalaz i mišljenje koji da je rezultat postupka u kojem Dužnik nije sudjelovao. Dužnik je sudjelovao, dostavljeni su dokazi o visini za zatvoreni dio kompleksa koji je imao poslovnu namjenu i za otvoreni koji je imao sportsku namjenu.

Pri tome sud nije naveo odlučne razloge – **zašto zakonito vještačenje ne bi bilo relevantan izvor utvrđenja činjenica**. Umjesto toga, u točki 14 pobijanog rješenja tek je navedeno:

*“Ovdje je predlagatelj visinu odredio prema nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke iz postupka osiguranja dokaza **u kojem dužnik nije sudjelovao.**”*

Osim navedene rečenice, sud niti jednom riječju nije dalje tvrdio zašto vještačenje ne bi bilo osnovom utvrđenja visine. Takvim postupanjem počinjena je apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka propisana člankom 354. stavkom 2. točkom 11. ZPP-a. Zato je navedeno pitanje od značaja za razvoj prava.

- 16) Drugostupanjski sud uopće nije dao obrazloženje zašto se žalbeni navodi predlagatelja ne mogu prihvatiti i nisu osnovani, iako se znatan dio predlagateljeve žalbe odnosi na pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o nedokazanoj visini tražbine predlagatelja.

Dakle, drugostupanjski sud je počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. jer odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, kao i bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. u svezi s člankom 375. stavkom 1. ZPP-a.

Drugostupanjski sud je bio dužan obrazložiti zašto smatra da je stav prvostupanjskog suda u odnosu na odluku o nedokazanoj visini ispravan, odnosno obrazložiti razloge iz kojih žalba predlagatelja u tom dijelu ne bi bila osnovana. Umjesto toga, isti je pogrešno zauzeo stajalište da vještačenje koje je provedeno uz prisutnost obje stranke u sudskom postupku, pred sucem i imenovanim vještacima, ne bi bilo dostatno za utvrđenje visine, a da o tome nije dao baš nikakve razloge.

- 17) Takvo postupanje je suprotno zauzetom stajalištu revizijskog suda, pa tako **Vrhovni sud Republike Hrvatske** u rješenju pod posl.br. **Rev-x 1080/2015** od 24. veljače 2021. godine navodi sljedeće:

„Prije svega valja naznačiti da sud drugoga stupnja uopće nije odgovorio na žalbene navode o počinjenju bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a premda je takvu povredu tuženica vrlo detaljno isticala u žalbi. Time je pobijana odluka ostala neobrazložena i nejasna.“

Nadalje, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** u rješenju pod posl.br. **Rev 1402/19** od 16. travnja 2019. godine obrazlaže na sljedeći način:

„Kako drugostupanjski sud ni na jedan od navedenih žalbenih navoda nije odgovorio nego je, na naprijed navedeni način, potvrdio prvostupanjsku presudu, povrijedio je odredbu čl. 375. st. 1. ZPP-a i time počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, jer je povreda navedene odredbe mogla utjecati na donošenje zakonite i pravilne odluke, a time je ujedno počinio i bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a“.

Konačno, takvo stajalište je zauzeto i u rješenju **Vrhovnog suda Republike Hrvatske** pod posl.br. **Rev 565/06** od 7. siječnja 2009. godine:

„Drugostupanjski sud u obrazloženju svoje presude samo (paušalno) navodi da u cijelosti prihvaća utvrđenja prvostupanjskog suda, jer je brižljivo i savjesno ocijenio izvedene dokaze, ne dajući konkretne razloge.

Obzirom na navedeno, ostvarena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u svezi čl. 375. st. 1. i čl. 261. ZPP, jer drugostupanjski sud u žalbenom postupku nije ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značenja za donošenje odluke u ovom postupku.

Iz gore navedenih razloga valjalo je presudu drugostupanjskog suda ukinuti i predmet vratiti istom sudu na ponovni postupak sukladno čl. 394. st. 1. ZPP.

U nastavku postupka drugostupanjski sud će ocijeniti odlučne žalbene navode tužitelja, te nakon toga donijeti zakonitu i pravilnu odluku.“

Prilog:

2. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev-x 1080/2015 od 24. veljače 2021. godine
3. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 1402/19 od 16. travnja 2019. godine
4. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 565/06 od 7. siječnja 2009. godine

- 18)** Očito pogrešno i stanju spisa protivno obrazloženje drugostupanjskog suda je u suprotnosti sa stajalištem revizijskog suda izraženom u rješenju **Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Revr-254/14** od dana 16. studenog 2016. godine u kojem je navedeno sljedeće:

„Ispitujući pobijanu presudu revizijski sud je utvrdio da je osnovan revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, a koji se sastoji u tome da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni, te da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Drugostupanjski sud u odluci navodi razloge o odlučnim činjenicama koji su nejasni, a također postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava.

S obzirom da je po ocjeni ovog suda ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, valjalo je drugostupanjsku odluku ukinuti i predmet vratiti sudu drugog stupnja na ponovno suđenje (čl. 394. st. 1. ZPP) te riješiti kao u izreci.“

Prilog:

5. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 254/2014 od 16. studenog 2016. godine

- 19)** Nadalje se citira Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju pod posl. br. **PŽ-1187/2025** od dana 16. travnja 2025. godine zauzeo je pravni stav:

„Međutim, iz pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud ne prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka Lidije Tkalec Gradinščak, već presudu temelji na nalazu i mišljenju vještaka Monike Stanić, sada navodeći, **suprotno onome što je istaknuo ranije, da prihvaća taj nalaz koji je izrađen savjesno, nepristrano, koncizno i u skladu s pravilima struke.**

U slučaju da se nalazi vještaka bitno razlikuju ili su proturječni, sud treba postupiti po odredbi članka 261. ZPP-a, što u konkretnom slučaju, prvostupanjski sud nije učinio pa presuda za sada ima nedostataka zbog koji se ne može ispitati pa je primjenom odredbe članka 369. stavka 1. ZPP-a presudu valjalo ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.“

Prilog:

6. Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ-1187/2025 od 16. travnja 2025. godine

20) Argumentom a contrario iz pravnog stajališta **Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženog u presudi Rev 1255/11** od dana 1. srpnja 2025. godine proizlazi da je **apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a** ostvarena onda kada drugostupanjska odluka ne sadrži jasne, razumljive i ispitljive razloge, odnosno kada postoji proturječnost između onoga što se navodi u obrazloženju odluke o sadržaju isprava/zapisnika i samog sadržaja tih isprava/zapisnika.

Naime, u citiranoj odluci VSRH je isključio postojanje povrede iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a upravo zato što je drugostupanjska presuda sadržavala razloge „koji odgovaraju stanju spisa te sadržaju isprava i zapisnika u spisu“, te zato što su nižestupanjski sudovi **argumentirano obrazložili** odnos prema vještačenjima i razlozima prihvaćanja pojedinih zaključaka.

Suprotno tome, u ovom predmetu drugostupanjski sud odlučne činjenice izvodi **protivno sadržaju dokaza u spisu** (osobito nalaza i mišljenja vještakinje i isprava o sudjelovanju dužnika u postupku osiguranja dokaza), te se **ne očituje jasno i određeno** o ključnim žalbenim navodima predlagatelja, zbog čega pobijano rješenje **ne udovoljava standardu ispitljivosti** i time potpada pod doseg čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Citira se presuda:

“Suprotno navodima revidenta drugostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, jer drugostupanjska presuda sadrži jasne i razumljive razloge koji se mogu ispitati i koji odgovaraju stanju spisa te sadržaju isprava i zapisnika u spisu, stoga nema proturječnosti između sadržaja odluke i stanja spisa.

Neosnovani su revizijski navodi kojima tuženik ističe kako nižestupanjski sudovi nisu obrazložili u konkurenciji dva nalaza i mišljenja vještaka zašto prihvaćaju jedan nalaz i mišljenje, a ne drugi, jer upravo suprotno proizlazi iz nižestupanjskih odluka. Prvostupanjski sud obrazložio je kako prihvaća oba nalaza i mišljenja, i to vještaka za ekonomiju i financije I. B. i vještaka knjigovodstvene struke mr. sc. D. B. te je detaljno obrazložio u kojem dijelu ne prihvaća nalaz vještaka I. B. Ujedno drugostupanjski sud analizom provedenih vještačenja, dopuna istih, a posebice nalaza i mišljenja vještaka knjigovodstvene struke mr. sc. D. B. donosi zaključke drugačije nego prvostupanjski sud na temelju kojih preinačuje predmetnu odluku. Također valja napomenuti da je riječ o vještačenjima provedenim po različitim sudskim vještacima od kojih je jedan vještak za ekonomiju i financije, a drugi za knjigovodstvo, te je prema ocjeni ovog suda riječ o vještačenjima koji se međusobno nadopunjuju te isti nisu u suprotnosti. Navodi kojima revident u

suštini prigovora provedenim vještačenjima u cijelosti su neutemeljeni, te se isti ne mogu iznositi u revizijskoj fazi postupka, posebice jer tuženik tijekom postupka nije imao primjedbi niti na prvo vještačenje a niti na drugo, nego ih je kao takve prihvatio u cijelosti.“

Prilog:

7. Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 1255/2011 od 01. srpnja 2025. godine

21) Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju pod posl. br. Rev 2443/2017-2 od dana 10. studenog 2020. godine zauzeo je pravni stav:

“Značaj sudskog nalaza i mišljenja, u smislu citiranih propisa, ima samo nalaz i mišljenje vještaka kojeg je u tom svojstvu odredio sud. Premda nalaz i mišljenje na zahtjev neke od stranaka mogu izraditi također stalni sudski vještaci, njihov pisani nalaz i mišljenje nije zatražio sud. Stoga, takav nalaz i mišljenje, kao i eventualne kasnije izmjene i dopune, nemaju jednaku dokaznu snagu kao nalaz i mišljenje vještaka koje je odredio sud i koje je provedeno u smislu propisa Zakona o parničnom postupku kojim je uređeno izvođenje tog dokaza, već predstavlja ispravu pribavljenu od strane pojedine stranke u postupku, koja jest dokazno sredstvo ali ju kao takvu treba vrednovati i ocijeniti u sklopu svih ostalih provedenih dokaza. U tom smislu, tek u slučaju da je spomenuti pisani nalaz i mišljenje pribavljen izvan sudskog postupka dostavljen protivnoj stranci i da ona nije prigovarala njegovom sadržaju, kao niti eventualnim naknadnim izmjenama i dopunama, niti predložila vještačenje u sudskom postupku, prvostupanjski sud bi ga mogao prihvatiti kao dokaz čija valjanost nije dovedena u pitanje i tek potom na njemu utemeljiti pobijanu odluku.

Stoga odgovor na naznačeno pitanje glasi:

"Sud ne može temeljiti presudu na vještačenju koje nije provedeno u sudskom postupku, ukoliko je suprotna strana prigovarala takvom vještačenju, te predlagala izvođenje dokaza vještačenjem u sudskom postupku, pa je na takav način postupljeno protivno odredbi čl. 250 i čl. 259. ZPP?"

Kako u konkretnom slučaju sud nije tako postupio, već je utvrđenja odlučnih činjenica u ovoj pravnoj stvari utemeljio na nalazu vještaka angažiranih izvan ovog sudskog postupka usprkos tome što je tuženik iznio prigovore i zatražio provođenje vještačenja po vještacima koje će odrediti sud, a što je sud otklonio, na opisani način počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 220. st. 2 i čl. 251. st. 1. ZPP koju nije otklonio drugostupanjski sud jer obrazloženje presude drugostupanjskog suda ne sadrži ocjenu tih žalbenih navoda tuženika te je posljedično počinjena i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u svezi čl. 375. ZPP pred drugostupanjskim sudom.”

Prilog:

8. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 2443/2017 od 10. studenog 2020. godine
9. žalba Dužnika
10. odgovor na žalbu
11. žalba Predlagatelja
12. rješenje TS ZG posl. br. St-1859.2024 od 23. srpnja 2025. godine

UTVRĐIVANJE PREZADUŽENOSTI

22) Po pitanju primjene **iznimke od postojanja stečajnog razloga prezaduženosti** (čl. 7. st. 2. SZ-a), drugostupanjski je sud u biti zaključio kako slijedi:

- **prema financijskim izvještajima, dužnik je prezadužen**, kako je financijski vještak i zaključio,
- glavnu obvezu vjerovnik je prolongirao na 10 godina,
- nije uobičajeno da se rade financijski planovi na 10 godina, jer tako tumači sam vještak,
- ocjena suda o postojanju iznimke od prezaduženosti nije donesena po osnovi dostavljenog razvojnog plana dužnika, **već na osnovi godišnjih financijskih izvještaja (doslovce – točka 23 pobijanog rješenja).**

Citirani zaključci suda pogrešni su jer se temelje na nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava, a zahvaćeni su relativno i apsolutno bitnim povredama odredaba parničnog postupka.

23) Naime, upravo sadržaj nalaza i mišljenja financijske vještakinje pokazuje **unutarnju kontradikciju i pogrešan logički slijed zaključivanja suda**, što odluku čini zahvaćenom apsolutno i relativnom bitnom povredom postupka. U točki 16 pobijane odluke sud drugoga stupnja navodi:

*“ Naime, u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom je **bio ostvaren razlog dužnikove PREZADUŽENOSTI** (čl. 7. st. 1. SZ-a), jer je vrijednost dužnikove imovine bila manja od postojećih obveza.*

*Nalazom i mišljenjem vještaka financijske struke utvrđeno je da **IZ GODIŠNJIH FINANCIJSKIH IZVJEŠTAJA** za 2023. godinu proizlazi da je vrijednost imovine evidentirana u iznosu od 290.183,02 EUR, dok je vrijednost postojećih obveza evidentirana u iznosu od 2.347.898,70 EUR.”*

Vještak dakle, potvrđuje da je prema financijskim izvještajima PREZADUŽNOST na dan podnošenja prijedloga.

24) Kao sastavni dio svog Nalaza i mišljenja, sudski vještak dostavlja i **FINANCIJSKI PLAN S PRILOZIMA** (navedeno kao dokaz B 3), koji je objavljen na e oglasnoj ploči dana 13.11.2024. U tom dokumentu, kao prilog Financijskog plana ista donosi ugovore sa Tomislavom Čilićem, Draženom i Kornelijom Medić i Tinom Madunovićem. Temeljem Financijskog plana i priloga (koji su ujedno i dio Razvojnog plana) ista zaključuje, **na str. 28 Nalaza** i Mišljenja;

“ Dužnik je dostavio financijski plan za ovu i slijedeće godine i iz kojih je vidljivo da postoji realna mogućnost poslovanja bez dodatnog zaduživanja s pozitivnim poslovanjem”

Dakle, zaključak o mogućnosti da kratkoročno i srednjoročno podmiruje obveze vještak je temeljio na dokumentaciji koja je dostavljena uz Financijski plan.

Prilog:

- 13. prilog NiM Vještaka 3.B - knjigovodstvena dokumentacija NK Zagreb
- 14. prilog NIM 08 nalaz vještaka
- 15. zapisnik R1-252/2023

Tako i sud u pobijanom rješenju navodi:

*„Zato je vještakinja iznijela mišljenje da je dužnikova imovina u **kratkoročnom i srednjoročnom** razdoblju od pet godina veća od obveza za 441.300,77 EUR. **Dužnik će moći u** tom razdoblju pozitivno poslovati i ispunjavati svoje obveze po dospijeću.“*

Vještakinja izričito utvrđuje da prema godišnjim financijskim izvještajima za 2023. **postoji prezaduženost**, ali da temeljem dokumentacije dostavljene uz Financijski plan ipak postoji mogućnost da će kratkoročno i srednjoročno moći podmirivati obveze po dospijeću.

25) Sud, međutim, u točki 23 pobijanog rješenja, navodi sasvim drugačije od Nalaza i mišljenja sudskog vještaka:

*“Ovaj sud napominje da **ocjena postojanja iznimke od prezaduženosti NIJE donesena po osnovi dostavljenog razvojnog** plana dužnika (kao projekcije financijskog poslovanja u budućnosti za razdoblje od 2025.-2027. godine) **VEĆ po osnovi** financijskih pokazatelja utvrđenih iz **godišnjih financijskih izvješća** sa zaključno 31. prosinca 2023., kao i **novonastalih okolnosti** u 2024. godini do zaključno trenutka izrade nalaza i mišljenja vještakinje financijske struke krajem listopada 2024. godine.“*

Dakle, sudski vještak tvrdi da iz financijskih izvještaja proizlazi prezaduženost, a sud utvrđuje da temeljem njih utvrđuje iznimku prezaduženosti.

Sud tvrdi da bi iz godišnjih financijskih izvještaja i novonastalih okolnosti bila ocijenjena iznimka prezaduženosti, dok te novonastale okolnosti sam sudski vještak navodi kao priloge Financijskog plana (koji je prilog razvojnom planu).

Sud tvrdi da ocjenu postojanja iznimke od prezaduženosti nije donio po osnovi dostavljenog razvojnog plana dužnika (sastavni dio kojega su i financijski planovi) dok sudski vještak upravo u svojem Nalazu navodi da je osnova shvaćanja iznimke zauzeta temeljem isprava dostavljenih uz financijski plan.

Drugim riječima, sud je **odlučnu činjenicu utvrdio suprotno sadržaju dokaza** na koje se poziva, jer iz dijela nalaza koji se temelji na financijskim izvještajima proizlazi prezaduženost, a ne iznimka od prezaduženosti, jer je upravo uz Financijski plan dostavljena dokumentacija na kojoj vještak temelji svoj zaključak!

Slijedom svega navedenog, drugostupanjski sud je odlučnu činjenicu – postojanje iznimke od stečajnog razloga prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. SZ-a – utvrdio suprotno sadržaju nalaza i mišljenja vještakinje na koje se poziva. Iz dijela nalaza koji se temelji na godišnjim financijskim izvještajima nedvojbeno proizlazi prezaduženost, dok zaključak o budućoj solventnosti proizlazi isključivo iz projekcijske analize budućeg poslovanja – Financijski i Razvojni Plan. Budući da sud izričito navodi da se ne oslanja na projekcije, a istodobno prihvaća njihov rezultat, time je odlučna činjenica izvedena protivno sadržaju dokaza u spisu, što čini pobijano rješenje zahvaćenim apsolutno bitnom povredom odredaba parničnog postupka.

Stoga je drugostupanjski sud odlučnu činjenicu utvrdio suprotno sadržaju nalaza i mišljenja na koje se poziva, čime su razlozi pobijanog rješenja o odlučnoj činjenici proturječni sadržaju isprava u spisu.

26) Nadalje sud navodi u toč. 23 pobijanog rješenja:

*„Zbog toga **nisu odlučni žalbeni navodi predlagatelja usmjereni na tvrdnje da financijski planovi dužnika nisu utemeljeni na realnim parametrima**, kao i da predlagatelj ne može poslovanje planirati na nepoštenom korištenju tuđe stvari.“*

Pa upravo na tim parametrima, navodima o porasloj članarini, navodima o nepostojećoj zakupnini, navodima o očito preniskoj cijeni održavanja sportskog centa, a uz dostavljene odgode plaćanja – dakle navodima koji se temelje na bespravnom i besplatnom korištenju terena, financijski vještak zaključuje da bi kratkoročno i dugoročno NK Zagreb mogao poslovati. Zato sud, kada daje razlog o tome zašto sve navedeno ne bi obrazlagao u biti **svjesno čini apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka**.

27) U odnosu na „neispitane tražbine“, ističe se kako je do dovršetka postupka predlagatelj dostavio dokaz da **Dužnik duguje sa osnova komunalnih davanja** (naknada za vodu), a koji žalbeni navod sud niti ispitao nije!

Sud u posljednjoj točki 25. pobijanog rješenja navodi:

*Predmet ovog postupka je bio utvrditi je li u trenutku podnošenja prijedloga od strane predlagatelja 11. srpnja 2024. kod dužnika postojao stečajni razlog prezaduženosti i **je li on nastavljen u kontinuitetu do trenutka donošenja pobijanog rješenja**.*

Pa ipak – dokaze o tražbinama koja su nastala prije donošenja rješenja prvostupanjskog suda (njih 200.000,00 EUR), sud ne razmatra i time opet čini proturječje, jer ne ispituje stanje do donošenja pobijanog rješenja (premda su tražbine prijavili i po ovršnim osnovama).

28) Sukladno tome je i postavljen **pitanje**:

*„Je li ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku kada sud odlučnu činjenicu (postojanje iznimke od prezaduženosti iz čl. 7. st. 2. Stečajnog zakona) **utvrdi na način koji je proturječan sadržaju isprava u spisu (nalazu i mišljenja vještaka, Financijskom planu i prilogima, prijavljenim tražbinama)** na koje se u obrazloženju poziva?“*

29) Ovakvo postupanje protivno je praksi.

Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju posl. br. **Rev 1397/2019** od 25. kolovoza 2021. godine zauzeo pravno shvaćanje da je ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP:

*“11. S tim u vezi tužitelj u reviziji **osnovano ističe bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP, budući da su razlozi presude o odlučnoj činjenici - stvarnoj kulturi spornog zemljišta – proturječni sadržaju isprava u spisu**.*

12. Naime, nema spora da je čest. zem. 884/11 k.o. Č. nastala cijepanjem temeljne čest. zem. 884/3 i da je ta čestica u vrijeme kada je tužitelju u svrhu izgradnje obiteljske kuće na korištenje dodijeljena čest. zem. 798/8 k.o. Č., bila upisana kao šuma.

13. Međutim, nakon što je 1976., po prijedlogu tužitelja, promjenom 9/76 pod brojem 498/76, provedena parcelacija spornog zemljišta i formirana nova čestica oznake 884/11, ta je čestica površine 500 m² u katastarskom operatu upisana kao neplodno zemljište, na kojoj je, prema nalazu i mišljenju vještaka Z. M., dipl. ing. geodezije (list 50-53 spisa) izgrađena obiteljska kuća.

14. Ukoliko se mogu prihvatiti navodi tužbe da je tužitelju, rješenjem bivše Skupštine Općine D., Komisije za raspolaganje građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu od 26. srpnja 1976., u svrhu izgradnje obiteljske kuće dodijeljena upravo ta čestica, a ne ona označena u predmetnom rješenju, onda nije prihvatljivo shvaćanje drugostupanjskog suda da bi se predmetno zemljište, neovisno o tome je li prostornim planom predviđeno za izgradnju, imalo smatrati šumom, uz obrazloženje da nije dokazano da bi se prema odredbi članka 17. Zakona o šumama („Narodne novine“ broj 41/90 – dalje: ZŠ), koji zakon je stupio na snagu daleko nakon dodjele i izgradnje spornog zemljišta, proveo postupak izdvajanja predmetne nekretnine iz šumogospodarske osnove.

15. Istina je da se prema odredbi članka 122. stavak 1. ZVDSP smatra da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, kao što se prema odredbi članka 8. stavak 2. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 i - 4 - Rev 1397/2019-3 108/17) smatra da ona istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje zemljišta, **ali to ne znači da nije dopušteno dokazivati da stvarna kultura ne odgovara zemljišnoknjižnim podacima, pa su osnovani revizijski navodi da su razlozi pobijane presude u dijelu u kojem se navodi da je konkretno riječ o šumskom zemljištu proturječni sadržaju isprava u spisu, čime je ostvaren revizijski razlog iz članka 385. stavak 1. točka 1. ZPP.**

U navedenoj odluci Vrhovni sud je utvrdio da drugostupanjski sud ne može određenu odlučnu činjenicu (kulturu zemljišta) kvalificirati na način koji je suprotan dokumentaciji u spisu, jer takvo obrazloženje čini presudu proturječnom i pravno neodrživom. Stoga je pitanje važno za primjenu prava i jednakost svih u njegovoj primjeni.

Prilog:

16. Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Rev 1397/2019 od 25. kolovoza 2021. godine

Također, pitanje je bitno za sam spor, jer bi utvrđena apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka, potvrdnim odgovorom na pitanje, značila da je sud bio obvezan tumačiti isprave kako stoje u spisu. To bi dovelo do drugačijeg činjeničnog stanja i time odluke.

- 30) Slijedom svega navedenog, Predlagatelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da usvoji ovaj prijedlog i dopusti podnošenje revizije u odnosu na istaknuta pravna pitanja, a u odnosu na rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-3566/2025 od 29. listopada 2025. godine uz naknadu troška Predlagatelju za sastav prijedloga za dopuštenje revizije.

Zagreb, 03. lipnja 2026. godine

Predlagatelj: **GRAD ZAGREB**, po

Predlagatelj zahtijeva naknadu troška:

- za sastav prijedloga za dopuštenje revizije (Tbr. 14.3.) 5875,5 b	11.750,00 EUR
- 25 % PDV	<u>2.938,75 EUR</u>
	UKUPNO: 14.688,75 EUR

+ pristojba na prijedlog za dopuštenje revizije na u iznosu od 3.000,00 EUR